



## Universitätsbibliothek Paderborn

**Scintillæ Ignatianæ, Sive Sancti Ignatii De Loyola,  
Societatis Jesu Fundatoris Apophthegmata Sacra**

**Hevenesi, Gábor**

**Coloniæ, 1715**

**VD18 10988289**

27. Novembris. Hoc familiare nobis deberet esse, ut Deum in omnibus  
rebus præsentem cerneremus & mentes nostra non in oratione solùm ad  
cœlum attolleremus. S. Ignat. vitæ I. 5. c. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50423](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50423)

peritum vulgus in eo amorem situm credit, ut amat voluntas adimpleatur; hoc est occidere: aliter amat, qui verè amat; bonum nempe vult amato, non peritum, aut defectibile, sed æternum.

Ut amat ægrum medicus, dum eum urit, & secat, quia nempe vulnera hac novit illi profutura: sic Deus amat suos, & licet nunc doloribus dolores accumulet, prodest tamen iis maximè, quia æternum.

Tantò amor major, & sincerior est, quantò majus bonum est, quod amato desideratur, licet viâ difficiili obtinendum. Non datur nempe corona sine certamine, nec merces sine labore. Dicit Deus per spinas; sed ad rosas.

Amor mundi, præterquam quodd turpis sit, etiam noxius est, quem amat, occidit. Sic suos simia catulos amplexu necat. Oderit utinam plūs, quam amet! Dei amor fortis, & utilis, eos magis amat, quos magis mundus odit.

## 27. Novembris.

*Hoc familiare nobis deberet esse, ut Deum  
in omnibus rebus praesentem cerneremus*

※ (335) ※

*E*mentes nostras non in oratione solum  
ad cœlum attolleremus. S. Ignat. vitæ l. 5.  
c. 1.

**M**axima pars delictorum tolleretur,  
si peccaturis testis assisteret; quid si  
judex? Quos à peccando non retrahit me-  
tus pœnæ, facilius coercet verecundia;  
Nullus locutus est abditus, ubi Deus  
non adsit.

Ut præsentia solis nunquam est sine lu-  
ce; sic ubi Deus, ibi cum eo lux menti al-  
labitur, quæ principis tenebrarum vires  
extenuat, & fraudes detegit.

Sicut solum Dei meminimus, cum  
oramus, quam parcè cum illo, immo quam  
illiberaliter nobiscum agimus! Quantum  
diei rapiunt occupationes aliæ & nullam  
Deus; nullam animæ nostræ securitas me-  
reatur?

Semper de nobis cogitat Deus, à cura  
nostræ adeò nunquam deficit, ut continuò  
nobis benefaciat. Nullum venit momen-  
tum ejus dono vacuum, & quam raro nos  
ejus reciprocè recordamur!

## 28. Novembris.

*Illud imprimis cogitandum: quid à nobis  
Deus*